

λεζάντα

λεζάντα, η, ουσ. [<γαλλ. légende <μσν. λατιν. legenda (= ανάγνωσμα)], η λεζάντα· ενέργεια που γίνεται για επίδειξη, για εντυπωσιασμό: «μας έχει τρελάνει στη λεζάντα με το καινούριο του αυτοκίνητο!»·

- για λεζάντα, μόνο και μόνο για επίδειξη, για εντυπωσιασμό: «πέρασε για λεζάντα έξω απ' το μπαράκι με το καινούριο του αυτοκίνητο || έφερε στο πάρτι και μια όμορφη ξαδέρφη του για λεζάντα»·

- είναι όλο(ς) φιγούρα και λεζάντα ή είναι μόνο φιγούρα και λεζάντα, βλ. λ. [φιγούρα](#)·

- **κάνω λεζάντα**, προσπαθώ να εντυπωσιάσω ή να κάνω αισθητή την παρουσία μου με το παρουσιαστικό μου, με την παρέα μου, με την γκόμενά μου ή με κάποιο καινούριο απόκτημά μου, επιδεικνύομαι: «κάνει λεζάντα με την καινούρια του γκόμενα || κάνει λεζάντα με το καινούριο του αυτοκίνητο». (Λαϊκό τραγούδι: *άιντε κάντε όλοι στη μπάντα να βγει να χορέψει ο Σαλονικιός, άιντε **κάντε του λεζάντα** τη βραδιά να κλέψει ο Σαλονικιός*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας